

PIERZYSTY (5) *ai*

-e- (1), -é- (1); -e- : -é- *Mącz* (1:1) (*Cn e pochylone*).

sg m N pierzysty (4). ◇ [*I pierzystym*. ◇ *L pierzystym*.] ◇ *pl N subst pierzyst(e)* (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII – XVIII w.*

Przymiotnik od „pierce” (5) :

a. *Mający pierze, upierzonym skrzydlaty; pennatus Mącz, Calep, Cn; plumatus Calep, Cn; penniger Mącz; pinnatus, plumosus Cn* (4) : *Penniger*, *piérzifty*, *puźzáty*. *Mącz* 289d, 289d; *Plumatus* – *Pierzifiti*. *Calep* 815a, 773a; [*pierzifty/ Penniger, pennosus, plumosus, plumatus. Volck Qqq4*].

b. *Ozdobiony piórami* (1) : [*Wnet Erdziwił, [...] Okrywszy kapelinem pierzystym swe ciemię, Sajdak zwiesił z ramienia StryjPoczqt 172, 286.*]

Wyrażenie: »strzała pierzysta« = strzała zakończona piórami (1): *Z ruśnic trzałk dym/ á ftrzáły pierzyfte świfczáły StryjKron 622.*

Synonimy: a. puszaty, skrzydlasty.

Cf NIEPIERZYSTY, PIERZANY, [PIERZASTY], 1. PIERZNY

MN